

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a členov senátu JUDr. Emila Bdžocha a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci obvineného **J. Č.**, pre pokus trestného činu vraždy podľa § 8 ods. 1, § 219 ods. 1 Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí 10. mája 2011 o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. marca 2011, sp. zn. 5 T 1/2011, rozhodol

t a k t o :

I. Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. účinného od 1. januára 2006 (ďalej už len „Tr. por.“) napadnuté uznesenie **s a z r u š u j e**.

II. Podľa § 79 ods. 2 Tr. por. s poukazom na dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por. žiadosť obvineného **J. Č.** o prepustenie z väzby na slobodu **s a z a m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. marca 2011, sp. zn. 5 T 1/2011, bola podľa § 72 ods. 2 Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 žiadosť obžalovaného **J. Č.** o prepustenie z väzby na slobodu zamietnutá.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť obžalovaný **J. Č.**. V jej písomnom odôvodnení podanom sčasti samostatne, sčasti prostredníctvom obhajcu namietol, že napadnutým uznesením boli porušené články 17 ods. 2, ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len ústava) a článok 5 ods. 1, ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len dohovor).

Podľa jeho názoru mal Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí z 9. decembra 2010, sp. zn. 1 Tdo V-22/2010, o jeho vzatí do väzby (v rámci rozhodovania o dovolaní proti rozsudku najvyššieho súdu z 20. októbra 2009, sp. zn. 4 To 13/2008) postupovať v súlade s § 564 ods. 4, ods. 5 zákona č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov účinného od 1. januára 2006, pretože krajský prokurátor podal na neho obžalobu 17. februára 2004. Keďže už bol v predmetnej veci vo väzbe, z ktorej bol prepustený, správne ho mal najvyšší súd vziať do väzby podľa § 67 ods. 3 Tr. por., ktorého dĺžku trvania väzby upravuje § 71a ods. 1 Tr. por. Túto argumentáciu neskôr uznal aj najvyšší súd, keď uznesením z 3. februára 2011, sp. zn. 6 Tost 2/2011, dôvody jeho väzby označil podľa § 67 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por. a nie podľa § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por. Podľa rozhodnutia najvyššieho súdu o jeho vzatí do väzby mu táto začala plynúť 9. decembra 2010, a preto v súlade s § 71a ods. 1 písm. a/ Tr. por. jej koniec pripadol na 9. marca 2011. Tým, že z väzby prepustený nebol a o jeho väzbe v predchádzajúcom štádiu trestného stíhania nebolo urýchlene rozhodnuté, došlo k porušeniu nielen Trestného poriadku, ale aj citovaných článkov ústavy a dohovoru.

Napadnutému uzneseniu tiež vytkol, že nie je odôvodnené v súlade s § 134 ods. 2 Tr. por., pretože neobsahuje úvahy, na podklade ktorých sa krajský súd vysporiadal s dôvodmi jeho žiadosti v dôsledku čoho je napadnuté uznesenie nepreskúmateľné.

Preto navrhol, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie zrušil a prepustil ho z väzby na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade sťažnosti obžalovaného po zistení, že sťažnosť podala oprávnená osoba a včas v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť obvineného nie je dôvodná, ale napadnuté rozhodnutie je potrebné zrušiť z dôvodov, ktoré v podanej sťažnosti uvedené nie sú.

Na úvod je potrebné zdôrazniť, že obvinený J. Č. bol do väzby vzatý uznesením najvyššieho súdu z 9. decembra 2010, sp. zn. 1 Tdo V-22/2010, z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por. s tým, že väzba mu začala plynúť v ten istý deň.

O väzbe obvineného najvyšší súd rozhodol v súlade § 380 ods. 2 Tr. por. v rámci rozhodovania o mimoriadnom opravnom prostriedku, dovolaní, ktoré obžalovaný podal proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. októbra 2009, sp. zn. 4 To 13/2008, keď rozsudkom z 9. decembra 2011, sp. zn. 1 Tdo V-22/2010, rozhodol, že citovaným uznesením najvyššieho súdu a konaním, ktoré tomuto uzneseniu predchádzalo, z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. bol porušený zákon v ustanovení § 238 ods. 1, ods. 3 a § 185 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 v neprospech obvineného J. Č.

Podľa § 564 ods. 4 Tr. por., na ktoré sa obvinený v podanej sťažnosti odvoláva, vo veciach, v ktorých bola podaná obžaloba na krajský súd na vykonanie konania v prvom stupni pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, vykoná konanie v prvom stupni príslušný krajský súd podľa doterajších predpisov. Konanie o riadnom opravnom prostriedku proti takému rozhodnutiu vykoná najvyšší súd podľa doterajších predpisov.

Podľa § 564 ods. 5 citovaného zákona konaním podľa ods. 4 sa rozumie aj konanie o dôvodoch a lehotách väzby podľa doterajších predpisov vrátane konania o návrhu na predĺženie lehoty väzby najvyšším súdom.

Z uvedeného je zrejmé, že aplikácia ustanovení § 564 ods. 4, ods. 5 Tr. por. prichádza do úvahy len v konaní o riadnych opravných prostriedkoch vo veciach, v ktorých bola podaná obžaloba na krajský súd na vykonanie konania v prvom stupni pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona a najvyšší súd podľa nich postupuje len v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

V posudzovanom prípade tieto zákonné podmienky splnené neboli a ich aplikácia neprichádzala do úvahy z dôvodu, že najvyšší súd o väzbe obvineného rozhodol v konaní o dovolaní obvineného, teda v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku. S týmto novým spôsobom rozhodovania, ktorý upravil Trestný poriadok účinný od 1. januára 2006 je zo zákona (obligatórne) spojené aj rozhodovanie o väzbe obvineného ak sa na obvinenom vykonáva trest odňatia slobody uložený mu pôvodným rozsudkom a dovolací súd na dovolanie výrok o tomto treste zruší (§ 380 ods 2 Tr. por.) Nejde preto o opätovné rozhodovanie o väzbe v zmysle § 67 ods. 3 Tr. por. účinného do 31. decembra 2005, v ktorom inštitút dovolania a s ním súvisiace rozhodovanie o väzbe upravený nebol. Z tohto dôvodu

najvyšší súd zo zákona vo svojom rozhodnutí nemohol aplikovať citované paragrafy prechodných a záverečných ustanovení (§ 564 ods. 5 Tr. por.) a o väzbe rozhodnúť podľa § 67 ods. 1 písm. a/, písm. c/, resp. § 67 ods. 3 Tr. por., ktorého lehotu trvania väzby upravuje § 71a ods. 2 Tr. por. účinného do 31. decembra 2005. Na podklade platnej právnej úpravy bol povinný postupovať podľa § 380 ods. 2 nového Tr. por. účinného od 1. januára 2006 a o väzbe obvineného rozhodnúť v súlade s týmto ustanovením.

V súvislosti s dĺžkou lehoty trvania väzby obvineného je nevyhnutné poukázať aj na ustanovenie § 380 ods. 3 Tr. por. podľa ktorého sa dĺžka trvania väzby podľa ods. 1, ods. 2 Tr. por. posudzuje samostatne a nezávisle od väzby v pôvodnom konaní a na ustanovenie § 78 Tr. por., ktoré upravuje lehotu trvania väzby obvineného v konaní pred súdom.

Pokiaľ ide o dôvody, pre ktoré bol obžalovaný vzatý do väzby najvyšší súd konštatuje, že tieto nezmenene trvajú aj naďalej.

Obvinený sa po prepustení z väzby na slobodu skrýval, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu a nezdržoval sa na adrese, ktorú uviedol orgánom činným v trestnom konaní a takto konal po dobu viac ako dva a pol roka. Pri zatknutí 12. júna 2008 na podklade príkazu na zatknutie vydaného Okresným súdom Banská Bystrica 20. januára 2006, sp. zn. Tp 11/2006, svoju totožnosť preukázal falošným služobným preukazom príslušníka Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky č. X. znajúcim na meno I. K. a hrozí mu uloženie vysokého trestu (§ 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por.).

Kriminálna minulosť obžalovaného a jeho osobné danosti, na ktoré poukázal znalecký posudok z odboru psychológie, z ktorého o. i. vyplýva, že emočná labilita obžalovaného vytvára predpoklad pri zvýšenej precitlivelosti a nedostatku zmyslu pre objektívny pohľad pre nečakané explózie hnevu, čo prichádza do úvahy tak pri požití psychoaktívnej látky ako aj v emočne záťažovej situácii. Aj keď hladina agresívnych tendencií nevybočuje z bežných hraníc a agresivita je osobnosti cudzia, sú možné na podklade zníženia prahu pre jej uvoľnenie jej erupcie. Dôsledkom tejto štruktúry osobnosti obžalovaného je aj spáchanie pokusu trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 8 ods. 1, § 222 ods. 1 a trestného činu výtržníctva podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 a iného trestného činu podľa Trestného zákona účinného od 1. januára 2006, za ktoré bol odsúdený doposiaľ

neprávoplatným rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica z 8. februára 2010, sp. zn. 1 T 149/2008.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 10. mája 2011

JUDr. Martin P i o v a r t s y, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Monika Ivančíková